ného přestupu do této kategorie. Propůjčení služebního místa úřednického takto charakterisovaného tvoří pak nerozlučný celek a nelze od sebe odlišovati jako samostatné jeho prvky jednak propůjčení místa toho jako místa určité platové stupnice na jedné a přiznání jiné služební třídy na straně druhé. Nelze tedy bráti v odpor jen jednu část tohoto aktu, ježto každé služební místo je systemisováno pro určitou služební třídu. Má-li státní úředník za to, že propůjčením služebního místa v jiné služební třídě, než ve které byl dosud, bylo porušeno nějaké jeho subj. právo, mohl by arci prohlásiti, že toto propůjčení služebního místa nepřijímá a mohl by se za okolností domáhati i výroku v tom směru, že nepřijetím dekretu o takovém propůjčení služebního místa v jiné služební třídě se na dosavadním jeho služebním poměru nic nezměnilo, nemůže však napadati z tohoto jmenovacího aktu jenom jednu jeho část, t. j. souhlasiti s propůjčením služebního místa vyšší platové stupnice, ale domáhati se výroku o tom, že místo to mělo býti propůjčeno v jiné služební třídě, než se stalo. Celý tento akt propůjčení určitého služebního místa je aktem jmenovacím, který tvoří jeden nerozlučný celek a podle § 3 lit. f) zák. o ss je proti němu stížnost k nss-u nepřípustná.

Ježto pak v daném případě bylo st-lům propůjčeno služební místo vyšší platové stupnice, než měli dosud, jde vesměs o akty jmenovací, a nemohou proto st-lé ve smyslu § 3 lit. f) zák. o ss akty tyto napadati stížností před nss-em.

Č. 11.960.

Honební právo (Čechy): Člen honebního společenstva nemá právního nároku na to, aby společenstevní honitba byla za určitých okolností pronajata veřejnou dražbou.

(Nález ze dne 6. června 1935 č. 16.427/35.)

Věc: Josef St. v K. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. honební výbor v K. adv. Dr. Frant. Hrdina z Prahy) o pronájem společenstevní honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Honební výbor v K. usnesl se ve schůzi dne 22. srpna 1931 pronajmouti společenstevní honitbu v K. na dobu 6 roků, počínajíc dnem 1. února 1932, Josefu J. za nájemné ročních 4550 Kč. Ke stížnosti Josefa St. vyslovil okr. úřad výměrem z 30. ledna 1932, že usnesení to nebéře na vědomí a nařizuje, aby byla honitba pronajata veřejnou dražbou, ježto, jak zjištěno, byly učiněny nabídky daleko výhodnější. K odvolání honebního výboru potvrdil zem. úřad v Praze nař. výměrem rozhodnutí to jen pokud se nebéře na vědomí usnesení honebního výboru o zadání honitby z volné ruky Josefu J., zrušil je však, pokud bylo ho-

nebnímu výboru uloženo, aby honitbu znovu pronajal veřejnou dražbou, a nařídil, aby honební výbor, přihlédna k později došlým nabídkám na pronájem honitby a objektivní ceně honitby, znovu ve smyslu § 13 hon. zák. pronajal honitbu způsobem, jaký se jeví po uvážení okolností nejvýhodnějším.

Do tohoto rozhodnutí, a to pokud žal. úřad zrušil výrok I. stolice, že jest společenstevní honitbu pronajmouti veřejnou dražbou, stěžuje si k nss-u Josef St. O stížnosti uvážil nss toto:

St-l shledává nezákonné porušení svého práva, jehož ochrany po rozumu § 2 zák. o ss se stížnost dovolává, v tom, že žal. úřad, potvrdiv zrušení usnesení honebního výboru z 22. srpna 1931 o pronájmu sporné honitby z volné ruky Josefu J., nenařídil pronájem veřejnou dražbou, jak to učinil okr. úřad, nýbrž ponechal honebnímu výboru, aby — maje zřetel na ustanovení § 13 hon. zák. — pronajal honitbu znovu způsobem, jaký se jeví nejvýhodnějším. Dlužno tedy zkoumati, má-li člen honebního společenstva právní nárok (§ 2 zák. o ss) na to, aby společenstevní honitba za určitých okolností byla pronajata veřejnou dražbou. Nss odpověděl si na otázku tu záporně.

Paragraf 13 hon. zák. dává rozhodnutí o tom, jakým způsobem společenstevní honitbu jest provozovati, resp. má-li býti pronajata vůbec, a v kladném případě z volné ruky či veřejnou dražbou, honebnímu výboru. Rozhodnutí honebního výboru podléhá ovšem podle § 23 hon. zák. kontrole honebních úřadů a členům honebního společenstva přiznává se nárok, domáhati se ochrany honebního úřadu proti rozhodnutí honebního výboru, jestliže tento zadal honitbu způsobem nevyhovujícím intencím § 13 hon. zák. Judikatura uznává také, že honební úřad jest oprávněn, vykonávaje tuto kontrolu, nejen usnesení honebního výboru zrušiti, nýbrž i positivně stanoviti, jakým způsobem jest honitbu v konkrétním případě zadati, resp. po případě nařídit pronájem její veřejnou dražbou.

Z předpisů honebního zákona nelze však dovoditi, že by člen honebního společenstva měl nárok na to, aby honební úřad positivně způsob pronájmu honitby určil. Nárok člena honebního společenstva na ochranu proti honebnímu výboru vyčerpává se v tom, aby honitba nebyla honebním výborem na jeho újmu zadána způsobem, jenž by nevyhovoval § 13 hon. zák. Tomuto nároku jest vyhověno, jestliže honební úřad ke stížnosti člena usnesení honebního výboru, odporující směrnicím § 13, zruší. Naproti tomu nelze z hon. zák. dovoditi nárok člena honebního společenstva na to, aby honitba byla pronajata veřejnou dražbou. Český honební zákon nestanoví pronájem veřejnou dražbou jako pravidlo, od něhož bylo by možno se odchýliti jen za určitých předpokladů, nýbrž pronájem z volné ruky staví zcela na roveň pronájmu dražbou, a volbu mezi oběma způsoby ponechává — pod kontrolou honebního úřadu — honebnímu výboru.

Z toho jde, že člen honebního společenstva nemůže se důvodně cítiti dotčen ve svých právech, jestliže honební úřad sice usnesení honeb-

ního výboru o pronájmu z volné ruky zruší, ale nenařídí pronájem veřejnou dražbou, nýbrž rozhodnutí o tom ponechá honebnímu výboru, jenž po zákonu v prvé řadě je k rozhodnutí o tom povolán.

Nároku st-le, aby usnesení honeb. výboru z 22. srpna 1931 o pronájmu honitby z volné ruky, odporující po jeho názoru ustanovením § 13 hon. zák., bylo zrušeno, žal. úřad vyhověl. Jestliže žal. úřad při tom nenařídil pronájem honitby veřejnou dražbou, nýbrž ponechal honebnímu výboru, aby, maje zřetel k ustanovením § 13 hon. zák., znovu pronajal honitbu způsobem, jaký po uvážení daných okolností bude se jeviti nejvýhodnějším, neporušil tím žádného práva st-lova (§ 2 zák. o ss) a stížnost jeví se tedy bezdůvodnou.